תלמוד בבלי · ראשונים · רי״ף · מפרשים · בעל המאור

המאור הקטן על חגיגה

רבנו זרחיה הלוי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

המאור הקטן על חגיגה

רבנו זרחיה הלוי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/המאור-הקטן-על-חגיגה/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

@22[דף יח ע"ב] תנן התם אלו דברים שאין להם שיעור וכו'. א"ר יוחנן כסבורין אנו לומר הראיון אין לו שיעור למעלה אבל יש לו שיעור למטה עד שבא רבי הושעיא ברבי ולמד הראיון אין לו שיעור לא למעלה ולא למטה פי' שלא בעיקר הרגל דכל אימת דאתי לא צריך לאיתויי אבל קרבן עצמו אם הביא יש לו שיעור ואפי' לב"ה אע"פ שהביאו שלא בעיקר הרגל משום דכתיב הקריבהו נא לפחתיך אבל חכמים לא פירשו במשנתינו אלא בעיקר הרגל שנאמר בו כברכת ה' אלהיך ונתנו שיעור לפי מועט שבברכה ובענין של רשות דהיינו שלא בעיקר הרגל לא פירשו במשנתינו זו כלום ולא שחלקו על אותה משנה דבמס' פאה דהכא בעיקר הרגל והכא שלא בעיקר הרגל והאי אבל אינו משמש כלל בלשון מחלוקת הכי נקיטינן פירושא מן ה"ר משה בר' יוסף ז"ל:

אם נטמאת אחת מידיו חברתה טהורה ובקדש מטביל את שתיהן שהיד מטמאה חברתה לקדש. אמר רב שיזבי בחבורים שאנו פי' כגון שהגיע ידו הטהורה בידו הטמאה הרי זו מטמא את חברתה אבל שלא בחבורין לא איתיביה אביי יד נגובה פי' כגון שהיו שתי ידיו טמאות והטביל ידו אחת ונשתיירה השנית נגובה מטמאה את חברתה לקדש וכו' אי אמרת בשלמא שלא בחבורין כלומר שלא נגעו שתי ידיו זו בזו היינו רבותא דבנגובה שלא תאמר שאין היד מטמאה את חברתה אלא בתחלת טומאה כשנגעה האחת בטומאה ולא נגעה השנית אבל בסוף טומאה כגון שהיו שתי ידיו טמאות והטביל את האחת אין זו מטמאה זו שאע"פ שהטביל האחת הנגובה מטמאתה ואפי' שלא במגע אלא אי אמרת בחיבורין מאי רבותא דנגובה כלומר מאי רבותא אשמועי' שהנגובה מטמאה את הטבולה פשיטא כיון שנגעה בה טמאתה ממאי תסיק אדעתין שתועיל לה טבילתה מאחר שנגעה בה הטמאה איתמר אמר ר"ל לא שנו אלא ידו בין בחיבורין בין שלא בחיבורין וכדאסיקנא אבל יד חבירו אע"פ שנגעה בה לא טמאתה ור' יוחנן אמר אחד ידו ואחד יד חבירו באותה היד שנגעה בו חבירו טמאתה לפסול את הקדש ולא לטמא אבל יד חבירו השנית שלא נגעה בטומאה כלל טהורה לגמרי משא"כ בנוגע הראשון שידו האחת מטמאה את חבירתה בין בחבורין בין שלא בחבורין ולפסול אבל לא לטמא תנאי היא דתניא וכו' וחכמים אומרים ידים שניות הן ואין שני עושה שני מאי לאו שני הוא דלא עביד הא שלישי עביד שידו השנית נעשית שלישי ועושה רביעי בקדש וזהו לפסול את הקדש אבל לא לטמא מכלל דת"ק אמר שהשני עושה שני ועושה ידו השניה שלישי בק"ש שהוא טמא ועושה רביעי ודחי' לה ואמרי' דלמא לא שני עביד ולא שלישי עביד ולדבריו דת"ק מהדר אבל איהו לית ליה טומאה כלל בידו השניה אלא כהני תנאי וכו':

סליקו להו המאור ממסכת חגיגה